

Vrchní okénko

V září
s veselou
tvářicí

Slovo úvodem

Milí žáci Vrchňáčci,

rok se s rokem sešel, ani jsme se nenadáli a je tady nový školní rok. Jaký bude, to je zatím ve hvězdách, ale všichni pevně doufáme, že nebude stejný jako ten minulý. Proč? Protože loňský rok byl ve znamení domácí výuky, která měla samozřejmě své výhody, z nichž za největší považuji například pozdější vstávání. Ale na druhou miskou vah bych vložil především omezený kontakt s kamarády nebo obtížnější pochopení vyučovací látky. Nakonec jsme se však setkali alespoň v květnu, kdy jsme se vrátili na měsíc do školy, a pokud možno dohnali vše, co jsme se doma nestihli naučit.

Ale tento rok už bychom mohli jet v kolejích, které moc dobře známe. Pro začátek úspěšného roku nám přibyli tři noví učitelé, které budeme postupně zpovídat v jednotlivých vydáních našeho časopisu.

V naší redakci se událo několik změn, jako například příchod nových redaktorů a vznik nových rubrik, u kterých doufáme, že se vám budou líbit a budete se u nich královsky bavit.

Taktéž jsme vyzpovídali několik našich spolužáků, jak si zvykají na režim, který nefungoval téměř rok a otázkami jsme nešetřili ani našeho pana ředitele, který nám poskytl moc pěkný rozhovor. Jako poděkování za to, že jste si přečetli tohle

vydání, jsme si připravili soutěž o super ceny. Dále se zde setkáte s básněmi a příběhy, které vás jistě chytanou za srdce, recenzemi a nebude chybět ani něco pro pobavení.

Pokud máte nějaké nápady na zlepšení našeho časopisu, neváhejte napsat lísteček a následně vhodit do schránky důvěry, kterou vybereme, vaše nápady si přečteme a budeme se jimi inspirovat, aby se náš časopis líbil všem.

Časopis plánujeme vydávat každý měsíc a v každém čísle se vždy ohlédneme za uplynulými čtyřmi týdny.

Přejeme hezké počtení. 😊

(Za redakční tým Daniel Vávra, 9. B)

Úspěchy naší školy

Hned na úvod začneme jak jinak než úspěchy. Začátek října patřil gymnastkám. V jednom krásném úterním odpoledni jsme na naší škole uspořádali gymnastické závody, na kterých si zacvičila spousta našich malých i větších gymnastek a gymnastů.

Přestože pro některé to byly závody úplně první a tréma byla veliká, všichni jsme odcházeli s úsměvem a pochvalou za skvělé výkony. Všem jim gratulujeme!!!

Spisovatelské okénko

Milá Vrchní, mrkni, jak si naši žáci osmé třídy zavzpomínali na karanténu a jak krásně a vtipně o ní zaveršovali:

Karanténa

Doma jsme byli celý rok,
neudělali jsme ani krok.

Na počítači se učit nedá,
každý den jsem k němu sedal.

Občas se sekla učitelka
nebo vypadla wi-fi,

a to zrovna, když jsme se učili
třeba hieroglyfy.

Snad už nebude žádná pohroma
a my se letos nebudeme

zase muset učit doma!

(Jakub Stoklasa, 8. A)

Kovid

Covid,
To byl ale povyk.
Pořád něco!
Tento rok se toho stalo leccos.

Už to bude dlouhá chvíle
od začátku pandemie.
Virus se tu objevil
a plno lidí zahubil.

V Číně to vše začalo,
doufejme, že to někdy skončí,
rozpočtem to zamávalo
a tahle báseň končí.

(Nikola Knopp, 8. A)

Příběh

A zde si můžete přečíst poutavý příběh z tanečního prostředí od naší talentované spisovatelky Barči Šílové ze 7. B ☺

Tanečnice

Ahoj, já jsem Emily De Brienová, je mi 16 a jsem tanečnice. Rodiče mě už od malička v tanci podporují, a tak tančím jak volný styl, tak i dokonce na kolečkových bruslích. Nejsem ale jedináček, mám sestru Annu, a i přesto že mě pořád štve, ji mám ráda a jsem za ni vděčná. Anně je 19 a pracuje v místním divadle jako herečka i kostymérka. Anna se brzy odstěhuje, ale zatím máme každá svůj pokoj a je jen na nás, jestli v něm máme binec nebo pořádek. Táta je právník a máma návrhářka, a tak jsou pořád pryč. Táta se vrací vždy pozdě večer a máma odlétá do různých zemí, proto je doma jen jednou za měsíc. Nám to moc nevadí, protože jsme už velké, a navíc celý den jen cvičíme na vystoupení a soutěže. Doma na mě dohlíží Amy, moje fenka, a ve škole moje nejlepší kamarádka Dana. Dana je herečka stejně jako Anna, a dokonce chce jít na stejnou školu jako Anna. Málem bych zapoměla na Lucase, mého kluka a na Tylera, kluka Anny. Tyler a Lucas jsou bratři a jsou oba talentovaní. Tyler je profesionální fotbalista a Lucas je zpěvák.

Bylo pondělí (zdálo se mi o tom, že jsem právě vyhrála soutěž) a najednou jsem něco ucítila na tváři, byla to Amy. Olízala mi celý obličej a vzbudila mě právě včas. Anna na mě už zezdola řvala a já věděla, že jsem zase zaspala. Bylo půl osmé a za 15 minut jsem měla být na

tréninku. Seběhla jsem dolů, v kuchyni už stála Anna s muffinem v ruce a našťavaně se na mě dívala. Rychle jsem zhltnula muffin a běžela do pokoje, než bude mít zase komentáře, proč jsem vstala pozdě. Vyšla jsem schody nahoru a začala jsem si chystat batoh. Dnes jsme měli matematiku, fyziku, španělštinu a mnoho dalších předmětů. Nejhorší byla chemie, posměšně se na mě z rozvrhu usmívala a mě najednou přešla dobrá nálada. Chemie je můj nejmíň oblíbený předmět, vůbec mi nejde a dnes jsme měli psát test. Modlila jsem se, abych dostala za 3, protože lepší známku mít určitě nebudu. Sbalila jsem si sešity a šla jsem se převléct. Ve škole máme uniformy. Jemná modrá sukně ladí k mým očím a bílá košile s kravatou se hodí k mým rozčuchaným blond

vlasům. Vletěla jsem do koupelny, kde si Anna zrovna žehlila vlasy (já mám žehličku zakázanou), a vyčistila jsem si zuby. Když jsem se podívala na hodinky, vyjekla jsem. Už mám zpoždění. Začala jsem prosit Annu, jestli mě na trénink neodveze, protože pěšky to nestihnu

ani za nic. O pár minut později jsme už seděly v autě a já netrpělivě pozorovala čas. Přijely jsme akorát včas, zrovna se dělala rozcvička. Poděkovala jsem Anně a nenápadně se postavila do řady. Doufala jsem, že si toho trenérka nevšimne. Chiméra (tak říkáme trenérce) se na mě jen tak zvláště podívala a zase se vrátila k rozcvičce. Po rozcvičce nám předala pozvánky na soutěž Dance Is Life (ve zkratce DIL). Rozdávala starším holkám – a najednou řekla moje jméno! Úplně to ve mně zahřmělo. Já že bych se dostala do celosvětové soutěže?! Pokud vyhraju, dostanu se na Bellinghouse Dance School, na moji vysněnou školu!

Bellinghouse Dance School je taneční škola, ze které se většina žáků stane profesionálními tanečníky a tanečnicemi. Přihlášku do mé kategorie (15 až 16 let) dostaly ještě April, Kimmi, Rose a Sara. April je z bohaté rodiny a je nafoukaná. Myslí si, že je nejlepší, a ostatním přeje, aby prohráli. Rose a Kimmi pochází ze zahraničí, Rose ze Skotska a Kimmi z Koreje. Staly se z nich nejlepší kamarádky a s nikým jiným se nechtějí bavit. Zbyla pouze Sara. Sara je taky z Bellinghousu, jako já. Staly jsme se kamarádkami a ani v tanci nemusíme soupeřit. Sara se věnuje street dance a hip hopu, zatímco já všeobecnému stylu a bruslím.

Soutěž se koná už za dva měsíce, a proto musím cvičit každý den. Chiméra nám každé zajistila malinké studio, kam budeme chodit cvičit, a co víc, máme teď každá vlastního manažera. Odpoledne máme přijít do studia a budeme mít dvě hodiny na vymyšlení hudby a tanečních kroků. Celou skladbu si ale musíme vymyslet každá zvlášť. Účast v DIL mi zlepšila celý den. O přestávce před chemií jsem učivo ještě jednou probrala a dostala jsem za 1. Bylo to neuvěřitelné, tahle jednička mi výslednou známku ovlivní tak, že nepropadnu. Po škole jsme se měly sejít s Danou před divadlem. Dana dnes nebyla ve škole, protože cvičili na vystoupení. Vyzvedla jsem jí a zamířily jsme ke mně domů. Udělaly jsme úkoly, Dana si dopsala zápisy a vyvenčily jsme Amy. Dana potom odešla a já si začala vymýšlet taneční kroky na DIL. Anna se vrátila až později. Přišla úplně vyřízená, a ještě měla naplánované rande s Tylerem. Bála se ho zrušit, aby se spolu nerozešli, a tak mu akorát napsala, že je unavená. Dál jsem z jejího mobilu číst nemohla, protože už se vracela ze záchodu. O pár minut později zazvonil zvonek a já netušila, kdo to je. Anna šla rychle otevřít a já zjistila, že máme ne moc

příjemnou návštěvu, nebo alespoň v tuhle chvíli. Přišli Lucas s Tylerem, a já byla zpocená a unavená. Byla to pro mě asi nejhorší chvíle, nechtěla jsem, aby mě takhle Lucas viděl, a tak jsem se zamkla v pokoji. Umyla jsem si obličej, převlékla se a nastříkala deodorantem. V tom na mě zavolala Anna, která si myslela, že o návštěvě nevím. Sešla jsem dolů a přivítala Lucase, chvíli jsme se bavili a já jsem zjistila, že mám už 5 minut být na tréningu s manažerem. Dostala jsem záchvat a poprosila Lucase (kterému je už mimochodem 17), aby mě na trénink odvezl. Nasedli jsme na jeho motorku a za dvě minuty jsme byli tam. Chiméra jen řekla, že to je moje ztráta, že už mám jen 20 minut, a ať dělám tak, abych to stihla. Sedli jsme si s Elizabeth (tak se jmenuje manažerka) a já jsem jí řekla moji píseň (samozřejmě od Lucase) a zatančila jsem jí jednotlivé kroky. Za těch 20 minut toho moc nestihnete, ale i tak jsem měla skladbu v hlavě z půlky hotovou. Když jsme skončily, cítila jsem se trapně kvůli Lucasovi. Jen tak jsem odešla, a ještě mě musel vozit.

(Barbora Šílová, 7. B)

Recenze

Jistě také tak rádi čtete. 😊 Stejně jako my. V každém čísle vám nabídneme alespoň jeden tip na prima četbu. Nechte se inspirovat. 😊

Zaklínač – Poslední přání je první díl epické fantasy série z pera polského spisovatele Andrzeje Sapkowskiho. Ač je to vcelku stará kniha, zase tak sexistická jako Pán prstenů není, a to se cení. Ženské postavy zde nejsou jen křehké krasotinky a moudré elfky, zalezlé někde ve své stromové věži, kde je navštěvují zbloudilí

poutníci pro radu, ale máme tady podlé čarodějky nebo obratné válečnice, které se jen tak nenechají, i malé upírské dívenky, které nemilosrdně vraždí a ničí vše kolem.

Celý příběh je psaný er-formou v krátkých povídkách, které nám tak nějak dávají dohromady, kdo je to zaklínač Geralt, co tato potulná nebezpečná profese obnáší, a rovněž zde dostaneme pár námětů na další knihy.

Tuhle knihu bych doporučil lidem, kteří alespoň trošku čtou, protože pokud bude tohle vaše první kniha za tři roky, tak s tím asi brzy seknete. Není to zase tak jednoduchá četba, čímž bych chtěl navázat na to, že to není knížka pro lidi pod 8. třídu. Tahle kniha je spíše pro středoškoláky.

Osobně se mi kniha velmi líbila, nejen tím, že jsem si mohl porovnat novou a starou fantasy, ale i samotným světem, který sice není tak zřetelný, ale je tam dobrý náběh na vysvětlení v dalších dílech.

(Marián Žák, 8. B)

Žurnalistické okénko

V následující rubrice se dočtete, jak vzpomínají naši žáci a učitelé na loňský rok, co by si přáli do budoucna a mnohé další ☺

ROZHOVOR S PANEM ŘEDITelem:

1. Pane řediteli, školy jsou otevřeny měsíc. Jak dlouho si myslíte, že ještě budou, než se zavřou kvůli vládním opatřením?

- Úplně zavřené nebudou, ale hodně tříd asi bude zavřených průběžně, protože u nás už to začíná právě teď. **smích**

2. A kolik tříd je v tuto dobu na naší škole v karanténě?

- Zatím jedna. A k tomu pár dětí, které byly v kontaktu se zavřenou třídou v družině. Takže zhruba 58 dětí. Takže se dá říct, že taková pětina je v karanténě.

3. Minulý rok byly zavřené školy přes půl roku, myslíte si, že to bude mít nějaký dopad pro naši budoucnost?

- Tak pro budoucnost ne, ale na blízkou budoucnost to bude mít nějaké následky. Ať už je to v sociálních vazbách, kdy děcka ztratila nějaký rok. Ani ne učení, ale toho života mezi vrstevníky.

4. Jak vám vyhovovala výuka z domova? Jestli vám vůbec vyhovovala?

- Neměl jsem s tím problém. Myslel jsem si, že to bude horší, ale tím, že mám předmět, jaký mám, (zeměpis – pozn. redakce), takže jsme dělali práce, u kterých jsme si vykládali. Takže to nebylo tak hrozné...

Samozřejmě to měli horší matematici, češtináři. I hlavně nižší stupeň, kde to bylo horší, protože tam se učí hlavně ovládat techniku jako je pravopis a tak dále. Ale u těch velkých to nebyl zas tak velký problém.

5. Co si myslíte sám osobně o testování žáků? Mělo by se podle vás znovu zavést povinné testování žáků?

- Určitě. Protože potřebujeme mít nějaký přehled o tom, jestli jsou tady nakažení. A eliminovat tím, že budeme zavírat celé třídy nebo školu. Protože tím budeme moci rychle objevit nakažené, kteří by chodili týdný po škole, protože u těch mladších je Covid většinou bezpříznakový.

6. Takže byste byl teoreticky pro očkování?

- Pokud se chceme vrátit k normálnímu životu, musíme být očkovaní.

7. Takže by mělo být podle vás i povinné očkování?

- Nemělo by být povinné, ale pokud má každý možnost se naočkovat a všechny studie prokazují ve velkém procentu nebo téměř všichni očkovaní, že pokud dostanou Covid, tak nejsou v ohrožení života, má to smysl. Tak v tom případě mají lidi na výběr, jestli se očkovat nebo ne. Ale ti ostatní by neměli být omezováni tím, že se někdo nenaočkoval. To znamená, že když se můžete naočkovat, tak nemusíte, ale musíte nést potom následky. Musíte tím riskovat, že dostanete Covid a že budete mít vážné, možná i fatální následky. Ale už bych otevřel svět tak, jak by měl být, protože každý má tu možnost.

8. A co byste na konec popřál žákům, aby zvládli tohle nekončící období?

- Aby tu školu co nejméně zavírali, a kdyby tu školu zavřeli, tak aby se naučili pracovat tak, aby to mělo pro ně co nejmenší následky. Obzvlášť devátému ročníku bych chtěl popřát, aby byli co nejvíce ve škole a byl by jejich přechod co nejjednodušší.

(Ptal se Daniel Vávra, 9. B)

ROZHOVOR S JAKUBEM STOKLASOU Z 8. A:

1. Co se ti líbilo na karanténě?

- Vstávání do školy v 7:30. A jinak nic.

2. Co se ti nelíbilo?

- Nelíbil se mi styl učení, nedalo se dobře učit. Neměl jsem moc rád roušky. Báł jsem se o své blízké.

3. Vadilo ti, že jsi nemohl chodit ven?

- Byl jsem asociál v době karantény, a po otevření škol už nejsem.

4. Jak vypadal tvůj rozvrh během karantény?

- Vstával jsem pozdě. Udělal jsem si hygienu. Zapnul jsem počítač a učil jsem se. Po učení jsem si dal oběd. Po obědě jsem si udělal úkoly do školy a pak už jsem měl volný den.

(Ptal se Daniel Dobrovolný, 8. A)

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU
CIENCIALOVOU:

1. Paní učitelko, jak se dnes máte?

- Mám se dobře, děkuji.

2. Proč jste přišla na tuto školu?

- Abych naučila děti informatiku.

3. Líbí se vám zatím na této škole?

- Zatím se mi tady líbí.

4. Pocházíte z Polska?

- Ne, jen moje jméno.

5. Co všechno učíte?

- Na ZŠ Vrchní jen informatiku.

6. Učíte ještě na jiné škole?

- Učím na univerzitě matematiku.

(Ptal se Petr Koláček, 8. A)

Srandostránka

1. Když s tebou někdo souhlasí, je to souhláska?

2. Učitel fyziky zkouší žáky: „Kubo, co je to elektrické pole?“ – „To je pole, kde se pěstuje elektrina.“

3. Jsou tři druhy matematiků: Ti, co počítat umí, a ti, co počítat neumí.

4. Matematika je jediné místo, kde si člověk koupí 170 ananasů, a nikdo se nedívá proč.

5. Učitelka zeměpisu zkouší Honzíka: „Kde je Babiččino údolí?“ – „Ale paní učitelko, moje babička žádné údolí nemá!“

(Připravil Lukáš Jarnot, 8. A)

Užijte si další dva měsíce prázdnin a v září zase všichni zasednete ...
... před weblamery.

Ale já si nebudu potřebovat spočítat, lolik mi má
prodavač vrátet peněz. Já budu platit kartou.

Prosím propisku, která umí psát správně „i“ a „y“

Zkusil jste jim to napsat na Facebook?

Pane učiteli, já pořád nevím, kdo je to ten praotec Čech.
Nemůžu najít jeho profil na facebooku.

Soutěž:

POZOR, POZOR!

Zde je slibovaná soutěžní otázka: 😊

Jak dlouho byla zavřena škola od října 2020 do května 2021?

(Svůj odhad uvádějte jako počet dní, nikoli měsíců – to by bylo moc jednoduché.)

Máte šanci vyhrát lístek zadarmo do multikina CineStar!

Svou soutěžní odpověď můžete poslat na email: casopiszs.vrchni1@gmail.com nebo sepsat na papírek a vhodit do schránky důvěry do 9. 11. 2021. Losování proběhne 10. 11. 2021 na chodbě druhého stupně. Vítěze vybereme náhodným vylosováním soutěžního lístečku.

Slovo závěrem

Záříjové číslo, do kterého jste mohli nahlédnout přes Vrchní okénko, je u konce. Doufáme, že jste se s námi dobře bavili a těšíte se s námi na říjnové číslo, které vyjde v polovině listopadu, a pozor – bude strašidelné! Proč? No přece protože je 🎃 Halloween!!

Děkujeme všem, kteří se na časopisu podíleli! Tým kroužku tvůrčího psaní vám přeje krásný podzim a jeho členové se už pečlivě připravují, aby vám příští měsíc mohli ukázat všechny krásné věci, které vymysleli do dalšího čísla. 😊

Mějte se úžasně – AHOOOJ!

Redakční tým

Redaktoři a redaktorky: Daniel Dobrovolný, Denisa Jančíková, Lukáš Jarnot, Petr Koláček, Václav Kořínek, Tomáš Lintner, Vojtěch Nohýl, Jakub Stoklasa, Adam Svěrák, Marián Žák, Daniel Vávra, Tereza Fuksíková, Nikola Knopp, Barbora Šílová... a další.

Jazyková úprava, korektury, grafická úprava a sazba: Ivana Jedličková

(Fotografie týmu vznikla na semináři tvůrčího psaní)